

Velünk él? marxizmus

2014 június 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nem tudni, sírni vagy nevetni kellene a Budapesti Corvinus Egyetem krach-helyzetén. Azt hitte volna az ember, hogy ha van intézmény, amelynek soha az égvilágon nem kell pénzügyi, gazdasági, szakmai problémákkal küszködnie, akkor a közgazdák fels?oktatási fóruma biztosan ilyen.

És most mégis láss csodát, kiderült f?ként az Index cikkéb?l, hogy elképzelhetetlen pénzügyi hiányokkal,

kalamajkákkal, kuszaságokkal kénytelenek az egykori Sóhivatal – nomen est omen! – helyén szembesülni. Annyival, amennyit közember nehezen tud felérni józan ésszel. Folynak majd persze a polémiák arról, ki a hibás az irdatlan költségvetési lyuk, anomália el?idézésében.

[A Hír TV-ben a volt gazdasági f?igazgató](#) az egyetem irányításának lehetetlen döntéseire, a sokmilliárdos deficitre utalt, a rektor viszont hátrított, mondván, nem érzi magukat felel?snek, pláne b?nösnek. Nekünk viszont arra kell választ keresnünk, mit?l van olyan kényelmetlen érzésünk, hogy valami irgalmatlanul jellemz? esettel állunk szemben. Miért törvényszer? az, ha éppen a közgazdászok nem tudnak bánni a pénzzel, a költségvetési eszközökkel? Hiszen a vétlen honpolgár szomorúan tapasztalja: a neoliberais krédó szerint az az abszolút megbízható, akinek a globalizációs rizsaszóvegeken túl legfeljebb halovány lövése van az ökonómiai ügyekr?l.

Van benne furcsa logika: ha valakinek van dunsztja ilyesmikr?l, az eleve hátráltatná ?t a progresszív, haladó trendi ügykezelésben. Vagyis a balos szemlélet értelmében a konkrétumokkal vacakoló tárgyi tudás a gátja mindennek. Bezzeg ha kiiktatódnak a múltba néz?, retrográd, hátráltató tényez?k, mindjárt más a helyzet. A közgazdászoknak attól kezdve nem kell bíbel?dniük olyan csip-csup, haszontalan dolgokkal, mint a törvényesség, megtérülés, gazdaságosság, s így rögtön szabad utat kaphat a jó öreg tudományos szocializmus jótékonyan rohasztó hatása.

Hogy lehet mindezt az édeni állapotot elérni? Természetesen az oktatási intézmények legatyásításával, színvonaluk lerontásával. Fél?: ez történt esetünkben is. Vagy csak arról lenne szó, hogy a suszternek lukas a cip?je? És a közgazdászok a lelegserebbek, legbénábbak az elszámolási, számviteli kérdésekben? De vajon tolerálható-e, ha két lépést sem lehet megtenni ebben a kuncaftok számára is pancserül összeeszkábált lábbeliben? Hogy balborzalmi klasszikusokat idézzünk, szerintük a válasz: mi az, hogy! Nagyon is! Sajnos élünk a gyanúperrel: egyenesen követelmény lehet a reáliáktól, tényekt?l, számoktól való irtózás, vagy legalábbis óvatos dialektikus és történelmi materialista távolságtartás. Hisz milyen beláthatatlan káros következményei lehetnek annak, ha valaki valóban ért a reálgazdasághoz?

Például az, hogy nem fogad el mindent mélyen hajbókolva, amit felülr?l diktálnak számára az egyedül mérvadó neoliberó-globális PC-körök. Mennyivel célravezet?bb, ha nincs a növendék kitéve a számára veszélyeket hordozó ismeretek csábításának! Nézzük csak meg, milyen megbízhatóan tehetségtelen antitalentumok röppentek ki az alma mater szárnyai alól Bokros Lajostól Bajnai Gordonon át Mesterházy Attiláig. Nem sokkalta jobban jártak, hogy nem zavarta meg a fejüket mindenféle, a sztárolt trendics?dös, válságvonzó vonaltól eltér? unortodox idea? Ezért ne csodálkozzon senki azon, hogy a jelek szerint éppen a közgazdaság-tudományi universitas szerepelt le a legcsúfosabban a hazai fels?oktatási struktúrában a Kormányzati Ellen?rzési Hivatal jelentéstervezete szerint.

Ímígyen válik törvényszerűvé, hogy éppen a közgazdasági stúdiumokra szakosodott iskolákat taszítják mesterségesen nehéz helyzetbe. Az a félreállítandó, üldözendő elem, aki megoldást keres a felmerülő bajokra, és nem igazodik a kipróbáltan, divatosan kudarcos vonalhoz. Ilyen helyen egy cseppet sem kell álmélnodni azon, ha annyi adósságot halmoznak föl, amennyi egy közép-afrikai gyémántcsászárságot is padlóra vinne. Mindennek illusztrálásul elég, ha ránézünk Rostoványi Zsolt rektor szó szerint kincstári optimizmusára. Aki saját bevallása szerint nem érti az elmarasztalást, s mindent rendben lévőnek tart, ami a Corvinuson zajlik.

Nyugalma valamennyire érthető volna, ha legalább szikráját fel lehetne lelteni benne az egészséges kíváncsiságnak. Az egyetemi főszemély azonban úgy véd mindent, hogy semmilyen felmerülő érdemi kérdésre nem ad, s nem is keres választ, csak ismételteti, hogy a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal (Kehi) jelentését nem is látta még. Mint holmi reinkarnálódott Ferenc József, azt variálja: minden nagyon szép, minden nagyon jó, mindennel meg van elégedve. Képzeljünk el egy olyan tulajdonost, aki addig nem foglalkozik vele, valóban ég-e a háza, amíg a tűzoltóságtól nem kapja meg a hivatalos értesítést.

De hát nem gondol arra: éppen ezzel az elzárkózással kelti azt a benyomást, hogy mindezekről a visszaélésekről, ordító szabálytalanságokról hallhatott már valamit harangozni? Tényleg nem érdekli, hogy a ballib kormányok által favorizált PPP-konstrukciókkal esetleg lerabolták az egyetemet mindenféle külső cégek? Hogy az egyik elképzelhetetlenül balfácán kontratus révén az egyetem hiába fizeti ki a húszéves futamidő alatt a beruházás összes költségét, az épület soha ne kerül az intézmény tulajdonába? Miközben a beruházó cég állítólag ingyen használja az állami telket és szedi be a saját irodaházából származó bérleti díjat?

Vagy nem lenne egyszerű cáfolnia a rektornak, hogy – a régi BKV esetében közfelháborodást kiváltó módszer szerint – olyan volt dolgozóit foglalkoztatja vissza, akiket korábban milliós végkielégítésekkel távolítottak el? Vagy miért nem utasítja vissza kapásból, hogy közbeszerzés nélkül szerződtek egy olyan céggel az egyik kollégium üzemeltetésére, amely minden tevékenységet alvállalkozóknak adott tovább? Úgy, hogy a gondnoki munkakört az ominózus vállalat ügyvezetője látta el – az egyetemtől kapott havi 1, 4 millió forintért...

Azt is egy mondattal cáfolhatta volna, hogy az egyetem érdekeltségébe tartozó alapítvány tulajdonában lévő kft.-nél vizsgálódik már a rendőrség, mert hirtelen kezelés és sikkasztás gyanúja merült fel. A sor folytatható, de éhgyomorral talán ennyi is elég. Pedig annyi megdöbbentő passzust tartalmaz a Kehi jelentéstervezete a hírek szerint, hogy ha a harmada-negyede pontos információkon alapul, az már önmagában égbekiáltó. Létezik, hogy mindez vadonású értesülés a prominens felsőoktatási intézmény első embere számára?

Képtelenség elkerülni, hogy ne jusson eszünkbe: éppen Rostoványi Zsolt volt az, aki fenszabású, fölényes mosollyal utasította vissza azt a kereszténydemokrata javaslatot, hogy Karl Marx szobrát távolítsák el a Vármű épület aulájából. A filozófusnak mondott osztálygyűlölet-ideológus ugyanis olyan emberiségellenes, totalitárius, népiirtó szörnyeszmékhez gyártott muníciót, s volt az elharcos, mint a kommunizmus és részben a náciizmus. Nyilvánosságra hozták elvakult, gyűlölködő antiszemita fejtegetéseit is.

E helyt legyen elrettentésül elegendő, hogy a német szociáldemokrata mozgalom kiemelkedő vezetőjét, Ferdinand Lassalle-t félkretén zsidó niggernek titulálta. Lehet, hogy a cinikus, rasszista, emberellenes marxizmus és a visszaélések elfedése jegyben jár? És úgy hívják, hogy marxizmus?

Talán mégis jobban tették volna, ha a Közgázson saját morális tartásuk visszaszerzése céljából elrakják a fő helyre egy csendesebb sarokba azt a penetránsan hazug módon jószákos Télapónak ábrázolt Marx-szobrot. Vagy lehet, hogy éppen ezzel a felháborító, múltidéző emlékművel szimbolizálják, hogy – a rendszerváltástól függetlenül – az egykori Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetemen erkölcsi szempontból a helyzet változatlan?

mno.hu - Megyeri Dávid

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk" számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

Ajánló